

**DE TIJD VAN
WACHTEN IS
VOORBIJ.**

**DE TIJD VAN
AANVAL IS NU!**

Over politiegeweld, opstand en de aanval.

In 2015 heerste er drie dagen lang een opstand tegen de politie in Den Haag. Deze revolte begon nadat agenten Mitch Henriquez vermoordden tijdens een festival in het Zuiderpark. Maar dat was slechts de vonk, al jarenlang worden wijken als de Schilderswijk geteisterd door politiegeweld, racisme en intimidatie. De revolte van toen is voorbij, ijveren naar een nieuwe revolte is altijd goed maar ook lastig. Want in hoeverre is het mogelijk om massa's mensen te mobiliseren op korte termijn? Moeten we eigenlijk wel wachten tot er weer massaal mensen opstaan?

De eerste dagen van de opstand, waar de politie elke nacht de stenen om de oren kreeg heerste er een saamhorigheid, een gevoel van bevrijding. Wij, de onderdrukten, voelden in het midden van de opstand een gevoel van vrijheid, het breken met de normaliteit. Een normaliteit van controle, intimidatie, racisme en macht. De dagen waar de rollen zich omdraaiden waren gekomen. De politie werd de straten uitgejaagd. Maar op de vierde dag, toen de politie zich enigszins wist te herpakken, volgde er een golf van repressie. Wat begon met massa-arrestaties eindigde in een heksenjacht van huiszoekingen en arrestaties die nog tot twee jaar na dato door gingen. De media publiceerde politiefoto's van opstandelingen en verhalen waarin stond dat mensen slechts aan het rellen waren voor het rellen, zonder enige motivatie. Verbaasd waren wij niet, we weten al lang dat de media de spreekbuis is van de politie en overheid.

Maar nu, jaren na de opstand lijkt er weinig veranderd. Ja, er was aandacht voor de problematiek. Ja, er is veel over gepraat maar nog steeds ervaren mensen uit de wijken dezelfde intimidatie en racisme vanuit de politie. Agenten die werkzaam zijn in de Schilderswijk die zichzelf "de Marokkanenverdelgers" noemen en als ze de straat op gaan over de Gazastrook van Den Haag spreken. Nog steeds worden er mensen zonder enkele reden gecontroleerd, geïntimideerd en in elkaar geslagen. Door heel de wijk is het aantal politiecamera's verdubbeld. En dat terwijl de politie bezig is met een enorme PR-campagne om zwaarder bewapend te worden met tasers en ploertendoders. Dit allemaal onder het mom dat geweld tegen zogenaamde hulpverleners steeds verder toeneemt. Maar laten we een ding duidelijk stellen, politieagenten zijn geen hulpverleners. Ze zijn slechts pionnen van de staat om iedereen die niet binnen hun lijntjes van wetten en regels kleurt te onderdrukken. De politie is een onderdeel van een machtsstructuur dat het systeem van uitbuiting en

中國人民反對美帝國主義侵略

dit niet een plotselinge eruptie was, maar een lange voorgeschiedenis had, dat blijkt nu ook.

** 2 veel van deze regimes worden in stand gehouden door westerse steun, voornamelijk Irak en Egypte, maar ook Omar al-Bashir (Sudan) kreeg miljarden steun van de EU, ook al zijn de onderdrukking en oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid door deze regimes bekend.*

Alle wapens die worden ingezet tegen de mensen die het wagen de straat op te gaan worden gemaakt in Amerika en Frankrijk.

Voor Irak als Libanon geldt bijvoorbeeld ook dat deze sektarische systemen mede door buitenlandse invloed tot stand zijn gekomen, om zo politieke- en handelsbelangen veilig te stellen.

////////////////////////////////////

MET EEN VRIJ HART EN RESOLUTE HANDEN

In de nacht van 7 juli 2019 zijn er drie anarchisten opgepakt in een park in Hamburg. Ze worden beschuldigd van het bezitten van materialen voor brandstichting. Twee van hen zitten in voorarrest, de derde is voorwaardelijk vrij. (Check parkbanksolidarity.blackblogs.org voor meer en up-to-date informatie).

Waarom raakt de staat zo in paniek van een paar liter ongebruikte benzine en een aansteker?

Waarom voelt de staat zich dusdanig bedreigd, dat deze zo basale en makkelijk te verkrijgen materialen zo'n massa-operatie in gang zetten: Een van hoogste aanklagers op de zaak, maanden preventieve detentie, en een mediacircus van laster; jubelend over de arrestatie van drie "extremisten"?

Waarom zou de staat zich zorgen maken over wat lucifers bevestigd aan een aanmaakblokje, terwijl zij over een alsmaar groeiend en vernieuwend arsenaal beschikt dat ze zonder enige schroom gebruikt. Een arsenaal bestaande uit technologie, infrastructuur, wapens, legers, een propagandamachine om consensus en verwarring te creëren, een volk afhankelijk van en afgestompt door de dwangmatige consumptie van nutteloosheid?

Misschien gaan deze basale instrumenten, zo makkelijk te krijgen en binnen iedereen bereik, vaak samen met iets veel krachtigers, iets dat geen politicus, soldaat of wetenschapper ooit zal begrijpen: dat wat een vrij hart en resolute handen kunnen bereiken.

We leven in een totalitaire democratie die de vrijheid geeft te consumeren, inwisselbare meningen te hebben, de dialoog aan te gaan met tegengestelde krachten, de vrijheid een virtuele identiteit op te bouwen, verongelijkt te zijn, wat dan ook te bezitten en wie dan ook te zijn, zolang je maar getemd blijft. Wat deze totalitaire democratie echter niet toestaat is het bestaan van hen die niet door een deur kunnen met de vrijheid die door autoriteit gedefinieerd wordt. Zij die spugen op een lege en getolereerde vrijheid

van meningsuiting. Zij die hun vrijheid nemen om hun ideeën in de praktijk te brengen.

Een vrijheid die voor iedereen mogelijk is, aangedreven door verlangens en dromen naar een wereld die ontdaan is van onderdrukking en uitbuiting, oorlog, hebzucht, winst en hiërarchie. Deze wereld ontkiemt wanneer gelatenheid in vastberadenheid verandert, wanneer misère verandert in de moed met je hoofd hoog te gaan leven; wanneer verbeelding werkelijkheid wordt door kennis en creativiteit; wanneer iemand besluit niet langer stilzwijgend mee te werken aan de door deze wereld veroorzaakte ellende; wanneer iemand besluit de structuren en mensen, verantwoordelijk voor de vicieuze cirkel die alle aspecten van het leven verwoest en vergiftigt, te identificeren; wanneer individuen besluiten zich te organiseren, alleen of in kleine groepen, en te handelen tegen dat wat de sterilisatie van onze gevoeligheid veroorzaakt.

Er zijn velen die hun dromen niet door autoriteit laten bepalen, die de middelen en mogelijkheden vinden te handelen, hoe en waar ze willen. Of het revoltes tijdens de G20-top zijn, die de controle van de autoriteiten ontspringen, of sabotages van de telecommunicatie-infrastructuur, het in de brand zetten van politiebureaus, of aanvallen op de bedrijven die van de gevangenisindustrie profiteren. Deze geven kracht en signalen aan andere die strijden en dromen. Deze echo's van revolutie openen de horizon naar een wereld zonder staat die dwingt, vernedert, tot slaaf maakt en opsluit. Deze daden geven vrijheid zuurstof.

Voor de sociale revolutie! Vrijheid voor iedereen!

flashballs, LBD en scherpe munitie. Tientallen kameraden die hun ogen zijn kwijtgeraakt, martelsessies, moorden waarbij de lichamen in het vuur worden gegooid om de geüniformeerde daders van deze slachtingen te verdoezelen en een hele reeks verschillende en opeenvolgende opstandige strategieën.

Dingen gaan snel en nemen hun eigen weg. Wij anarchisten zijn op straat op zoek naar het punt waar geen ommekeer naar autoriteit meer mogelijk is. Verschillende posities zijn ontstaan in de praktijk van vechten, in de atmosfeer van opstand en de mogelijkheden die daaruit voortvloeien. Verscheidenen hebben ingestemd met oproepen en pogingen om buurtvergaderingen, ervaringen van "tegenmacht" of "volksmacht" te vormen, door de pers aangeduid als "burgerraden", die het mogelijk zouden maken een tabel met onderhandelbare eisen en natuurlijk gezichten uit te werken of organisaties waarmee afspraken kunnen worden gemaakt. Vergaderingen die, zoals we kunnen zien, het alternatief van de burger zijn geworden en een pacificerende uitweg uit het conflict, wat een ander radertje van heerschappij is gebleken. De intensivering van het conflict opent onmiskenbaar paden waar het mogelijk is om te ontmoeten, bouwen en creëren, altijd met een perspectief van strijd, en op een anti-autoritaire manier, netwerken met verschillende personen en groepen, verre van en tegen elke vorm van verlichte oplegging of gecentraliseerde pogingen om het over te nemen. In dit opzicht is het idee van permanente confrontatie zinvol; wanneer we niets als vaststaand of eeuwig beschouwen, moet de dynamiek van de strijd noodzakelijkerwijs gericht zijn op het elimineren van elke vorm van autoriteit, of het nu de staat, de vergadering of een ander orgaan is dat beweert controle over ons leven te hebben.

Deze opstand heeft geen namen of een richting, ze is van niemand omdat ze toebehoort aan alle rebellen en opstandelingen die, net als wij, op straat vechten, om op een belachelijke manier een of andere actie te claimen in de context van deze opstand is gewoon een grove poging om er leiding aan te nemen.

Aan de andere kant is de noodzaak die in eerdere gesprekken over soortgelijke situaties werd gesteld en op spanning gezet, maar nu duidelijk met een meer gestage pols, nu onontbeerlijk. Coördinatie- en ontmoetingsruimten creëren waar de fundamentele aspecten van de uitdaging van de gewelddadige confrontatie tegen de repressieve staatsapparaten is. Op dit moment hebben de machthebbers hun meest brutale gezicht op straat laten zien, wat ons verre van immobiliseert, maar een oproep is om ons zicht te vergroten volgens de nieuwe scenario's die

zich voordoen en dichterbij komen. Het offensief als een echte oefening beschouwen die veel verder gaat dan praten, een infrastructuur kunnen opzetten die ons in staat stelt om ze aan te gaan. Dit is waar sommige twijfels de spanning verergeren; zijn we in staat om de gewelddadige confrontatie met de macht te ondersteunen, te intensiveren en uit te breiden in dit nieuwe panorama? In hoeverre is de opstand besmettelijk en reproduceerbaar? We zijn getuige geweest van de manier waarop de sociale democratie deze woede heeft veroverd en heeft ingesloten in sommigen die 'zonder' eisen waren, we hebben geen eisen, onze inzet is de vernietiging van de staat, zijn promotors en verdedigers. Moge de sociale catastrofe de ineensstorting van de relaties gebaseerd op kapitalistische logica aankondigen, en affiniteit ons ertoe brengen om door te gaan naar dit punt van geen terugkeer naar het oude.

Zoals vaak gebeurt, hebben we geen antwoorden zoals anderen, organisaties die al de administratie en federaties van deze vergaderingen plannen, hun duur, herroepbaarheid en statuten, maar eerder vragen en ontkenning, want wij zijn degenen die anarchie als permanente spanning begrijpen. Gezien de onzekerheid van het moment, verzamelen we ervaringen, herkennen, lezen, leren en delen we reflecties en dringende gesprekken in de uren dat intense straatconfrontatie en ongehoorzaamheid aan de avondklok ons verlaten. We weten dat het een belangrijk moment was, is en kan zijn en dat er mogelijkheden zijn die nog nooit eerder zijn geopend in de effectieve vernietiging van de staat, maar ook dat ons kompas nog steeds ontkenning is, zelfs op deze klimatologische momenten. We weten heel goed wat ons in slaven verandert, en onze stappen moeten precies in de tegenovergestelde richting gaan.

Laat het duidelijk zijn. Degenen die kapitaal en overheersing ondersteunen, bevorderen en verdedigen, zijn onze vijanden.

Voor de bevrijding van alle gevangenen van de opstand! Solidariteit met de gewonden en degenen die zijn getroffen!

De opstand is reproduceerbaar en besmettelijk!

Je weet niet hoe de machtigen zouden beven als we geweld naar hun deur zouden brengen. Als hun voorrechten en hun leven werden bedreigd, zouden ze onderhandelen om niet alles te verliezen.

-Ulrike Meinhof

Enkele anti-autoritaren voor de sociale catastrofe

NIEUW ONDERZOEK FOCUS:

DE SURVEILLANCE INDUSTRIE

Wanneer de popo besluit ons te bespioneren, gebruiken ze surveillance apparaten als verstoppte microfoons en camera's of GPS trackers. Deze apparaten moeten ze ergens vandaan halen. Het lijkt erop dat ze deze apparaten vaak bij gewone bedrijven kopen. De bedrijven die deze apparaten produceren en marketen zijn onderdeel van wat we de surveillance industrie noemen.

Wij denken dat het begrijpen van hoe de surveillance industrie die deze apparaten aan de popo verkoopt werkt, en erachter te komen hoe deze apparaten eruit zien, zal helpen om ons te weren tegen deze surveillance. Daarom zijn we begonnen met onderzoekswerk dat zich op deze industrie focust, en in het specifiek op de bedrijven die er onderdeel van uitmaken.

Op onze website vind je een overzicht van de surveillance industrie, een lijst met wereldwijde bedrijven die surveillance apparaten aan de popo verkopen, een lijst met handelsconferenties en andere evenementen waar je deze bedrijven zou kunnen vinden. Je vindt er ook een samenvatting met de specifieke termen uit deze industrie, en een lijst met andere bronnen over dit onderwerp. Dit alles is beschikbaar in het Engels en het Frans. Onze lijst beslaat momenteel 81 bedrijven. Voor al deze bedrijven hebben we informatie verzameld over de contactgegevens van het betreffende bedrijf, de legale status, hun klanten en hun producten. We zijn van plan dit werk door te zetten en deze lijst uit te breiden.

We willen ook de link leggen tussen deze bedrijven en de specifieke apparaten die gevonden zijn nadat ze werden gebruikt om antiautoritaire ruimtes en individuen die subversieve acties ondernemen te bespioneren. Dit is al gebeurd in drie gevallen:

- Het Italiaanse bedrijf Elkron/Urmet, gevestigd in Turijn, verkoopt miniatuur camera's die werden gebruikt om een kraakpand in Genua te bespioneren in 2014.
- Het bedrijf Reconyx, gevestigd in de Verenigde Staten, verkoopt video-surveillance apparaten die werden gebruikt om een antinucleaire bijeenkomst in Frankrijk te bespioneren.
- Het Italiaanse bedrijf Digital Surveillance Equipment

(DSE), gevestigd in Turijn, verkoopt video-surveillance apparaten die werden gebruikt om een bijeenkomst bij een gevangenis in Cuneo in 2019 te bespioneren.

We willen dit onderzoekswerk voortzetten. We willen kennis opbouwen om de staat, de popo en hun bondgenoten tegen te werken. Als je opmerkingen of kritiek hebt, of informatie wilt bijdragen, kan je contact met ons opnemen.

Kijk hiervoor op:
earsandeyes.noblogs.org

